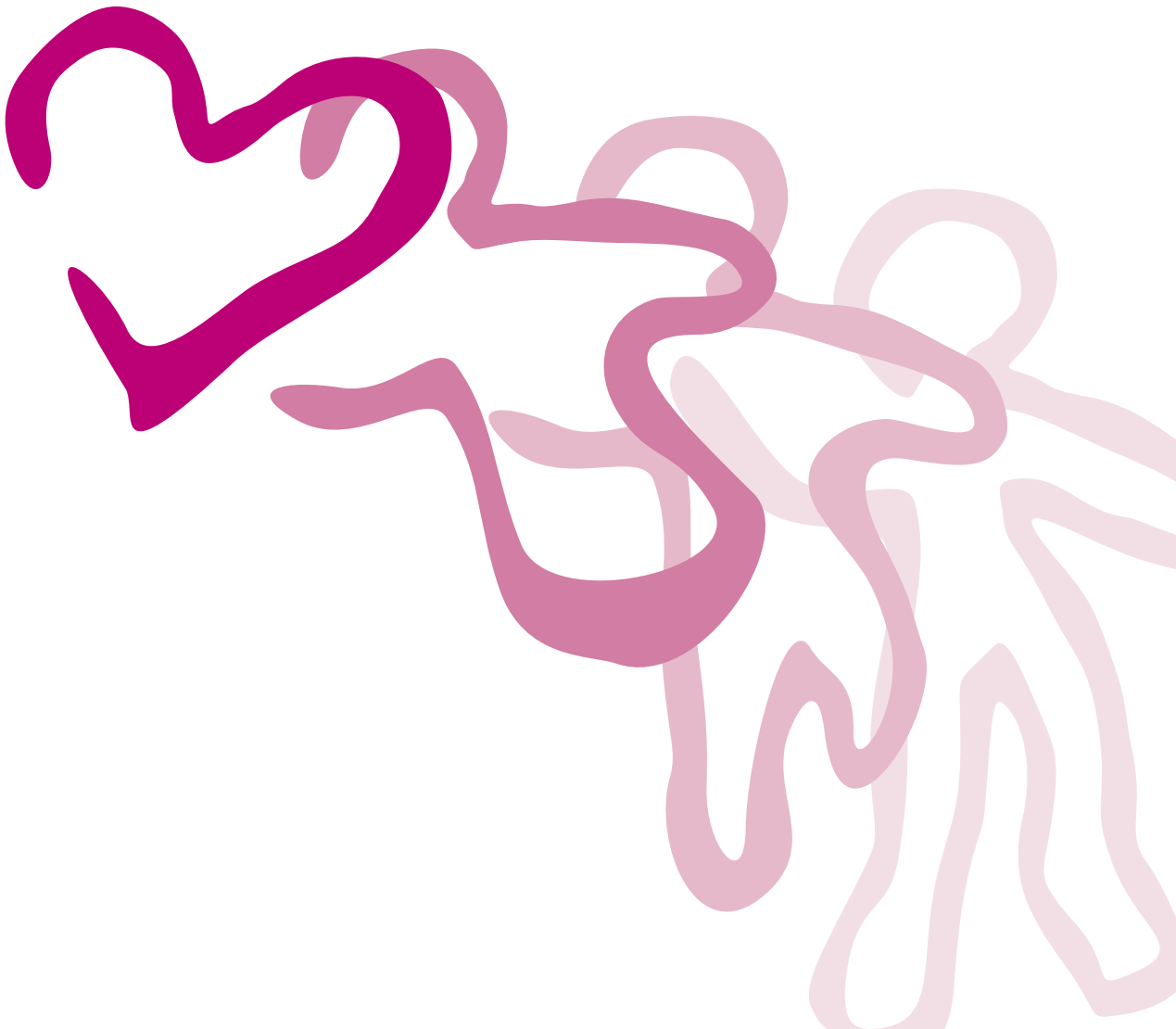

בואו איתנו בלב

1:2008

1:2008

- 3 pääkirjoitus
- 4 pj:n tervehdys
- 5 avautumisia
- 5 sarjakuva
- 6 Facebook!
- 9 virtuaalipilikillä
- 11 jatkotarina, osa 3
- 12 nörttiskooppi
- 14 Tallinnan yössä
- 18 M&MMM — Ranska
- 20 MusicKa Addicta
- 22 Tromssan elokuvajuhlat
- 24 lahja lukijoille! hallitus-
aiheinen huoneentaulu

Julkaisija: Blanko ry.
<http://www.blanko.fi>
Paino: Oulun yliopistopaino
Painos: 250 kpl
E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
nettijatkot <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>

Nimetöntä työtä lehden parissa ovat tehneet: Anna Keskitalo (taitto), Anna Nikkilä (kielipoliisi), Tatu Ronkainen (ideointi), Saana Orjala (ideointi), Jussi Lehtonen (ideointi). On varmaankin joku, jota en muistanut mainita. Lisäksi ei voi muistaa mitä kaikkea mainitut ovat tehneet, mutta kiitoksia avusta vaikka virallista kiitosta en muistanutkaan antaa.

Suuraava Blankki ilmestyy wappuna. Jos haluat juttusi lehteen, lähetä se viimeistään 10.4.2008.

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden [www](http://www.blanko.fi)-sivustolla ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

pääkirjoitus

Ensiksi haluaisin kiittää kaikkia heitä jotka viime vuonna menettivät mielenterveytensä sekaantumalla Blankin tekoon. Noiden moninaisten ihmisten ansiosta lehden taso on pysynyt korkeana, eikä ole pahemmin tarvinnut miettiä mistä lehteen saisi järkevää sisältöä. Tänä vuonna Blankki jatkaa samalla linjalla, uudella tiimillä. Tosin vähemmän yllättävästi samoja tuttuja naamoja miiteissä on näkynyt.

Tämän vuoden alussa pääni ei ole täynnä suuria mahtavia suunnitelmia. Vuodesta tulee Blankin suhteen kuitenkin sen verran kiireinen, että voi olla ettemme kerkeä edes maailmaa vallata, kuun tukikohdan perustamisesta puhumattakaan. Blankin suunta linja tulenee olemaan se että toteutamme hyvällä porukalla hyvää lehteä ja samalla toteutamme muutamia lehden sisällön tuotantoa helpottavia asioita. Monet tänä vuonna toteutettavista jutuista piti tehdä jo viime vuonna, mutta kivat jutut jäi jotenkin jumiin ajatuksen ja toteutuksen välimaastoon.

Hallitus ja toimaritkin menivät vaihtumaan, tosin sielläkin on nähtävissä monia vanhoja naamoja, jotka eivät ole vielä jaksaneet eläkkeelle siirtyä. Onneksi nuorelle verellekin on tilaa, joten porukassa näkyy uusiakin naamoja, joiden näkemiseen ei ole vielä kyllästynyt.

Suomalaiseen perusluonteeseen kuuluu ehdottomasti se, että valitetaan asioista, ja varsinkin sellaisista, mihin ei itse ole edes yrittänyt vaikuttaa. Helpompaahan se on olla jälkikäteen viisas ja sanoa miten hommat olisi pitänyt hoitaa (tai jopa kertoa miten itse olisi homman tehnyt paljon paremmin). Valitettavasti se ei yleisesti ottaen auta yhtään mitään, vaan pahimmillaan tuo vaan pahaa mieltä valituksen kohteelle. Niinpä toivoisin, että opiskelijat aktivoituisivat kertomaan asioistaan muuallakin, kuin jälkikäteen tuopin ääressä.

Blankki on hyvä, mutta se voisi olla parempi. Jos sinulla on ideoita miten lehteä voisi parantaa, kerro se muillekin. Ircissä #blanko.blankki tai sitten sähköpostilla blankki-paatoimittaja@blanko.fi. Jos taasen opiskelussasi on ongelmia: kursien toteutus on huonoa tai joku muu, ihan mikä tahansa opiskeluun liittyvä homma on huonosti, ota yhteys kopo-vastaava@blanko.fi. Blankoa koskevat parannusehdotukset taasen kiinnostaa kaikkia Blankon hallituksessa olevia, joten valitse siis naama (<http://blanko.fi/kilta/hallitus/>) ja repäise hihasta tai heitä sähköpostilla hallitus@blanko.fi.

Ville Kiviniemi
Herra Päätoimittaja

pekonivallankumous!

Edeltäjäni jalanjäljillä piti huudahtaa jotain noinkin järjetöntä ja avartavaa. Noh, ei se niin tarkkaa meilläpäin ole. Taas on tullut uusi vuosi uusine ja jännittävine tapahtumineen. Kuten ehkä olet saattanut huomata, kohdistui tämän vuoden puheenjohtajan pesti allekirjoittaneen harteille. Ja oi kuinka ihanat harteet ne ovatkaan. No leikki leikkinä. Taas on edessä monta toinen toistaan suurempaa tapahtumaa ja seikkailua, jollaisia teille voi tarjota vain ja ainoastaan armas kiltanne Blanko.

Fuksien vuosikin on jo puolessa ja monet ovat löytäneet tiensä aktiivisesti Blankon tapahtumiin ja osallistuneet hyvin myös niiden järjestämiseen. Siitä kiitos teille kaikille. Mutta myös te, jotka ette vielä ole olleet mukana, olette äärimmäisen tervetulleet tapahtumiin mukaan. Ties vaikka tapaatte elämänne kannalta äärimmäisen tärkeät ihmiset touhutessanne muiden blankolaisten kanssa tai sitten vain vietätte elämänne hauskinda aikaa. Kummin vain, niin iloa ja riemua tulee piisaamaan.

Mutta elämähän ei toki ole pelkkää riemua ja ilonkiljahduksia, sillä yliopistossa tunnetusti vaaditaan muutakin kuin hyvää juomapäätä. Touhuamalla Blankon parissa opit tuntemaan myös toiset opiskelijat vakavammassakin mielessä. Kerta toisensa jälkeen tulet yllättymään, kuinka paljon apua niistä opiskelukavereista oikeasti onkaan.

Uusi vuosi tuo mukanaan myös uudet toimijat ja uudet ideat. Näitä ideoita tulemme käyttämään hyväksemme tehdäksemme jokaiselle teistä alkaneen vuotenne astetta paremmaksi. Mutta uudet ideat eivät koskaan ole kiellettyjä, joten jos ikinä tuntuu, että pää räjähtää ideoista, niin tule toki kertomaan ne meille. Ja vaikei ideoita olisikaan, niin aina on silti mukava tutustua uusiin ihmisiin. Joten turhia murehtimatta juttelemaan vaan.

Ja lopuksi vielä kaikille tasapuolisesti jaksamista, tehdään porukalla Blankolle hieno vuosi!

Atte Aunola
PJ

Avautumisia

Ensinnäkin mun piti kirjoittaa yks muukin juttu tänne lehteen, mutta tajuusin 29.1 klo 21.11 että mulle on kehittynyt itsekritiikki. Ei pystynyt tuollaista paskaa kirjoittamaan loppuun tällä kertaa, en tosin tajua miten pystyn nämä avautumiset tänne aina heittämään. Mutta siis on aivan täysin väärin että on olemassa tuollainen ominaisuus kuin itsekritiikki. Mitä mä nyt teen? Alan kirjoittaa hyviä juttuja? Ha ha ha ha!!

Noh kaippa tuollaisenkin ominaisuuden syntyminen kuuluu vanhenemisprosessiin niinkuin viimevuotiset ihanat migreenitkin <3. Rapulatkin ovat muuten pahentuneet, aineenvaihdunta hidastunut, unenlaatu on huonontunut ja motoriikka alkaa olemaan sitä luokkaa, että kohta ei enään uskalla mennä pelaamaan jalkapalloa. Nenästä kasvava parta on myös todella iloinen asia, varsinkin kun sitä ei muualle naamaan edes ilmesty. Ranne paukkuu karttua nakatessa, polvet muuten vaan ja selkä on melkein aina jumissa. Talvet ovat nykyään täysin turhia, kun laske-

tella ja luistella ei enään osaa, ja lumisotaseen on liian vanha. Talven pelastuksena sentään mainittakoon kyykkä ja laskiainen. Tosin toista nuo talvet oli nuorempana, kun oli vielä lunta ja pakkanen paukkui. Tänä vuonna karttua on päässyt heittämään vain ajoittain, ja auta armias, jos tampereen mm-kyykässä joudutaan heittämään ”valosapeleita” asvaltille. Vanhenemisen huomaa muuten myös siitä, että naisia katsoessa tulee nykyään mietittyä turhankin usein, että minkä ikäistä naista milläkin hetkellä mahtaakaan katsella ja onko se enään millään tavalla ns. hyvän maun rajoissa.

Onneksi vanhenemisesta on myös jotakin hyötyä. Esimerkiksi makuaistin huononeminen on tehnyt itsestäni jo melkein kaikkiruokaisen ja viskikin maistuu hiljalleen juotavalta. Maatajärisyttävät rapulat auttavat menojen organisoimisessa, kun rapulapäivänä ei enään pääse yhtään mihinkään vaan saa pyöriä sängyssä pitkälle iltapäivään asti. Onneksi mahtavia tilaisuuksia, joihin voi mennä ja juhlia olan ta-

kaa vaikka pelko järäisytävästä krapulasta olisikin aina olemassa. Nyt kun luet tätä, niin olen jo römyynnyt haalareissani läpi laskiaisen ja mm-kyykän. Kevään aikana tulen heilumaan monissa muissakin hienoissa tapahtumissa. Olut-kyykkä, OM-kyykkä, Wappu (ja erm... kaikki viikonloput) mainittakoon muutamina hyvinä esimerkkeinä kevään tapahtumista joita innolla odotan. Ahh, sitä tulevien rapulapäivien määrää.

— Lisko

www.facebook.com — tuttavallisesti

naamakirja

Heräilen itsekseni pikkuhiljaa. Haen itselleni kupin aamuteetä, avaan läppärim ja Facebookin. Mitähän kavereilleni kuuluu tänään? Ensimmäisenä avaan uutiset, joissa on lyhyesti kuvattu mitä kaverini ovat viimeaikoina puuhanneet. Sinkut pariutuvat, parit eroavat tai kihlautuvat, tietoja päivitellään ja ohjelmia asennellaan. Näköjään joku haluaa olla kaverini: Tarkistan nimen ja naaman, mahdankohan oikeasti tuntea tuota vai en? Iltabileistä kun ei nuo nimet oikein jää mieleen. Näin sujuu Facebookin arki.

Vilkaisen lävitse huomautukset ja kaverieni suosittelemat ohjelmat – enimmäkseen kiinnostukseni vierestä. Päiviensä huviksi voi aina luoda oman ihmissuden, slayerin tai vampyyrin, jolla riivata muita ihmissusia, slayereita tai vampyyrejä. Lähestulkoon samalla perusidealla on tarjolla kaikenkarvaisia hahmoja, Fluff-friendejä, meriros-

voja, ninjoja ja lohikäärmeitä. Profiiliin voi lisätä myös Catbook/Dogbook/Babybook ohjelman, jossa voi tehdä omat profiilit kirjoitustaidottomille kanssa-asujilleen.

Jotkut ohjelmat asennan ja ihmettelen hetken toimintaa, jos se ei vakuuta, niin poistan ohjelman samantien. Facebookin ohjelmista suosituimpia ovat testit, joiden avulla voit todeta mikä katastrofi/ väri/ jumala/ koirarotu/ kissarotu/ drinkki/ kirosana/ musiikki/ murhaaja/ tanssi/ disney prinsessa/ simpson olisit, tai oletko ääliö/nero/ älykäs/onnellinen, kuten myös senkin, pettäkö poika/tyttöystäväsi(!?). Fa-

cebookissa on testit näihin kaikkiin... eri asia on sitten, leikkaavatko nämä testit oikeasti todellisuuden rajapintaan.

Pelailen hetken virkistääkseen aivojani kohtaamaan päivän vaatimukset. Pelejä on tarjolla joka lähtöön, kivi-paperi-sakset, Pack Rat, Tower Blocks, Tetris ect. Osa peleistä on siis vain vanhoja hyviä pelejä uuteen ympäristöön tuotuna. Yleensä Facebook pelit perustuvat varsin helppoon pelilogiikkaan ja vain muutaman vuoron kestäviin peleihin.

Mikä Facebook on?

Wikipedian mukaan Facebook on sosiaalinen palvelu, joka yhdistää ystäviä, työ- ja opiskelutovereita, sekä tavallisia tuttavuuksia. Facebookissa voi siis helposti pitää yhteyttä kavereihinsa ja tutustua heihin paremmin, sekä lähettää kuvia, linkkejä ja videoita toisilleen kommentoiden näitä. Facebookin

sisältö näkyy vain rekisteröityneille käyttäjille.

Facebookkia käyttää yli 61 miljoonaa ihmistä, joista suomalaisia on n. 346 000. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että ruotsalaisia löytyy yli 700 000 ja norjalaisiakin 400 000.

Facebookin perusti sen nykyinen toimitusjohtaja **Mark Zuckerberg** Harvardin yliopiston kampuksella helmikuussa 2004. Nykyään yhteisöä kehittää Zuckerbergin lisäksi **Dustin Moskovitz**, **Owen van Natta**, **Matt Cohler** ja **Chris Hughes**.

Mitä siellä voi tehdä?

Voit luoda ystäväverkostoja niistä kavereistasi, jotka käyttävät Facebookia. Voit pyytää ystäviä tai vastaavasti ottaa vastaan ystäväpyyntöjä.

Voit asennella profiiliisi näppäriä pikku viihdeohjelmia, pelejä ja testejä joiden tuloksia voit usein jakaa tai olla jakamatta kavereittesi kanssa.

Voit julkaista ottamiasi kuvia ja muistiinpanoja, ja linkittää niihin kavereitasi. Voit kommentoida kavereittesi kuvia ja muistiinpanoja, ja saat tiedon sinuun linkitetystä kuvasta.

Voit liittyä ryhmiin, esim. Blanko, tai muodostaa oman ryhmän. Ryhmä voi olla myös kannatusryhmä eli "Cause",

jotka haluavat edistää jotain yleishyödyllistä asiaa, esim. "Stop Global Warming" ja "Save Water, Drink Beer". Suomessa erityisesti poliitikot tuntuvat hyödyntävän Facebookkia kampanjoinnissaan, tästä esimerkkinä kansanedustaja Erkki Tuomiojan ja Jutta Urpilaisen kampanjat SDP:n puheenjohtaja vaalien kynnyksellä.

Voit lähettellä ystäväsi profiileihin ohjelmien avulla krääsää, kuten kuvia jotka esittävät kortteja, tavaralahjoja, juomia ja muuta hellyyttävää. Joulutervehdyksen lähettäminen kaikille kavereillesi ei ole koskaan ennen ollut näin helppoa!

Facebook on siis nykyaikainen, aikuisille suunnattu "Ystäväni"-kirja. Varmaan jokainen joka on joskus ollut pikkutyttö, muistaa nämä vaaleanpunaiset söpöt kirjat johon talletettiin kaikki tärkeimmät yksityiskohtat kavereista.

Hyöty kehittäjille?

Palkkatulot eivät tule kehittäjille käyttäjiltä, vaan yrityksiltä, jotka haluavat mainostilaa yhteisön sivuilta. Facebook mahdollistaa yrityksille kohdennetun mainonnan kielen, iän, sukupuolen tai asuinpaikan mukaan. Rahaa tippuu kehittäjien tilille aina kun käyttäjä tulee klikanneeksi mainosbanneria.

Monet yritykset tuottavat Facebookiin omia pikku ohjelmiaan, jolloin Facebook ei voi kontrolloida ohjelmien sisältöä. Kiinnostus peleihin saattaa loppua siihen, kun silmiä kirvelevät mainosbannerit räkäyvät keskeltä lemparipeleäsi.

Nokia ja Facebook ne yhteen soppii?

Villien huhujen mukaan Nokia suunnittelee yhteistyötä Facebookin kanssa, ja jotkut jopa väittävät, että Nokia on ostamassa osan Facebookista. Miksi ihmeessä, monet kyselevät. Ei Facebook kehittäjillä ole kokemusta mobiiliympäristöstä. Monet pitävätkin tätä hullun kauppana. Toisaalta, jos miettii

hetken, että Nokia onnistuisi luomaan Facebook version pyörimään puhelimissa, ja nimen omaan Nokian puhelimissa... Puhelimissa tekniikka viihdeohjelmille on ollu jo kauan mahdollista, mutta sisällön puutteesta kärsitään vieläkin. Onko siis Facebook pikku ohjelmineen vastaus tähän?

Suojele yksityisyyttäsi

Mieti mitä ohjelmia asennat, muista että ohjelmat ja niiden tulokset näkyvät paitsi ystäville, niin ehkä myös heidän ystävilleen. Aina kun asennat ohjelman, ohjelma saa pääsyn tietoihisi. Suhtaudu siis profiiliisi kuin julkikuvaan. Ohjelmien näkyvyyttä voidaan rajoittaa "Privacy"-valikosta määrittelemällä.

Networks & Groups

- *Finland — network — 346 000 jäsentä, n. 6,6% suomen väestöstä*
- *Uni.Oulu — network — 4000 jäsentä, n. 20% yliopiston opiskelijoista ja henkilökunnasta*
- *Blanko — group — 150 jäsentä, n. 31,6% Blankon jäsenmäärästä*

Käytetyimmät ohjelmat (02/08)

- *Photos — Lataa ottamasi kuvat Facebookiin ja linkitä niihin niissä esiintyvät kaverisi*
- *Top Friends — Lisää profiiliisi parhaiden kamujen kuvat ja pikalinkit heidän profiileihinsa*
- *FunWall — Lähetä videoita, graffitteja, kuvia ja kortteja kavereillesi*
- *Super Wall — Lähetä videoita, kuvia, yms. kavereillesi. Sisältää spam-suodattimen*
- *Movies — Vertaile leffamakuasi kavereittesi kanssa*
- *Bumper Sticker — Lisää profiiliisi hauskoja kuvia ja kerro asenteistasi*
- *Flixter — Vertaile leffamakuasi kavereittesi kanssa*
- *Compare People — Vertaile kavereitasi ja tule vertailuksi*
- *Superpoke — Tönnimisen sijaan nipistä, halaa, suutele, kutita tai heitä kavereitasi vaikka lampaalla*
- *Scrabulous — Englannin kielinen sanapeli, jota voit pelata kavereittesi kanssa*

TOP 5 ärsyttävyydet

1. Mainokset, jotka on kätketty niin ovelasti ohjelmiin, että ne näyttävät osalta ohjelmaa.
2. Mainokset, jotka houkuttelevat antamaan e-mail osoitteen ja maksamaan "aloitusmaksun".
3. Testausohjelma pakottaa käyttäjän kutsumaan 20 kaveriaan, jotta näkisi testin tulokset.
4. Tylsät ja mitääänanomattomat testit.
5. Ohjelmien pitkät latautumisasiajat ja jatkuva kaatuminen.

Facebookin varjopuolet

Facebookissa on tavattoman helppoa kutsua ihmisiä ystävikseen ja lähetellä heille kaikkea kivaa ja jännittävää virtuaaliviihdettä. Yleisimpiä kömmähdyksiä lienee väärien ihmisten kutsuminen kavereiksi ja massaviestit, joiden tarkoitus oli mennä vain yhdelle kavereistasi. Facebookissa ihmisiin on helppo tutustua, mutta voi olla asioita, joita et halua jakaa vaikkapa vanhoillisen työnantajasi kanssa. Monet ohjelmat tekevät julkiseksi syömisen, seksuaalisuuden ja juomisen.

Kuten kaikiällä internetin ihmemaassa, myös Facebookissa on haittaohjelmia tyrkyllä varomattomalle käyttäjälle. Kuuluisin näistä lienee Secret Crush, joka houkuttelee käyttäjän asentamaan itsensä vihjaamalla, että joku olisi tähän salaisesti ihastunut. Asentaakseen ohjelman, tulee kutsua 5 kaveria mukaan. Tämän jälkeen ohjelma houkuttelee käyttäjän asentamaan "ihastuslaskimen" joka todellisuudessa kuitenkin näyttää mainoksia. Ja turhauttavinta kaikessa on tietysti se, että sen väitetyn ihastujan identiteetti ei paljastu missään vaiheessa!

Toinen julkisuutta saavuttanut Facebook ohjelma on Beacon niminen vaikoiluohjelma. Beacon nuuskii käyttäjän internet-ostokset myös Facebookin ulkopuolelta ja tiedottaa niistä ystäville. Mikäs sen hauskeempaa kuin ostaa vaivalla kullalleen netistä synttärilahja, ja tämä saa tiedon ostoksesta heti uutisiinsa luettavaksi jopa ennen kuin lahja ehtii edes lähipostiin...

Ihminen on toiselle peto, myös Facebookissa. Katso siis tarkkaan kenet hyväksyt ystäväksesi, sillä tuntematon kaveriksi kutsuja voi oikeasti havitella henkilötietojasi. Profilistasi varastetuilla tiedoilla voi nimissäsi avata pankkitilejä ja luottokortteja. Tietysti, kuten kaikkeen netissä tapahtuvaan viestintään, myös Facebookiin pätee sääntö, että älä ikinä anna pankkikorttisi numeroa keskustelussa tai e-mailissa! Ruotsissa on jo paljastunut huijaus, jossa naiselta huijattiin rahaa käyttäen hyväksi hänen vanhan ystävänsä varastettua identiteettiä.

Näihin verrattuna tuntuu varmaankin vähäiseltä riesalta se, että tulet anta-

neeksi Facebookille oikeudet kaikkeen kuvamateriaaliin ja muuhun materiaaliin, mitä tuotat palveluun. Facebook ei myöskään suostu poistamaan profiilia, vaan se "deaktivoidaan". Kaikki postit ja kuvat mitä et halua jättää palveluun, on poistettava yksi kerrallaan, jonka jälkeen ne saattavat olla vielä tallessa n aikaa varmuuskopioiden muodossa.

Facebookissa kiertää myös valheellisia viestejä, joissa luvataan olemattomia. Näistä esimerkkinä Unicefin nimissä kulkeva ketjukirje, jossa jokaisesta eteenpäin lähetetystä viestistä Unicef saisi rahaa nälänhädästä kärsivien auttamiseksi. Unicefin mukaan kiertokirje ei ole lähtöisin heiltä.

Linkejä:

<http://www.facebook.com/>

<http://www.facebook.com/press.php>

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Facebook>

Juhani Lehtonen, virtuaalipilkkiammattilainen

Miksi valitsit virtuaalipilkkimisen?

Koko hommahan lähti omalta osaltani alunperin liikkeelle siitä, että olen harrastanut kalastusta hyvin paljon, mutta jossain vaiheessa kokeilin kuitenkin myös nettipokeria, jota pelasoin noin vuoden ajan menestyvänä pelaajana. Pokerissa pyöri ihan hyvät rahat voittavalle pelaajalle, mutta tällä hetkellä parhaat pelit löytyvät kuitenkin virtuaalipilkkiareenoilta. Ja mikä hienointa, sillä pystyin yhdistämään kalastuksen ja rahanteon! Pokeri tuli, ja pokeri jatkaa kyllä nousuaan, mutta suurimmat rahat ovat tällä hetkellä siirtymässä kasvaviin virtuaalipilkkikisoihin.

Mitä virtuaalipilkintä oikein on?

Virtuaalipilkintää pelataan tietokoneelta nettiyhteyden välityksellä muita virtuaalipilkkijöitä vastaan. Virtuaalipilkkijämäärä on kasvanut nyt viime kuukausina räjähdysmäisesti, koska netistä löytää kellonajasta riippumatta aina pilkkijöitä ja pilkkiki-

soja. Tärkein syy on kuitenkin se, että virtuaalipilkintää voi harrastaa myös kesällä ja maissa, joissa järvet ovat jäätyneet viimeksi jääkaudella.

Virtuaalipilkkikisoissa on tarkoituksena kisatyyppistä riippuen pilkkiä isointa kalaa, eniten kalaa, tai eniten tiettyjä kilpailuun hyväksyttäviä kaloja. Harrastan itse edellämäinnittuja kisatyyppisiä, koska suurin osaamiseni keskittyy näihin kisatyyppisiin. Lisäksi löytyy myös erilaisia virtuaalipilkintävariaatioita, joissa kalastetaan esimerkiksi neljästä isointa kalaa, joista vain kahta tiettyä lajia voi käydä lopulta punnitsemassa. Lisäksi löytyy hi/lo kisatyyppisiä, joissa isoin ja pienin kala palkitaan. Virtuaalipilkkinnän idea on yksinkertaisuudessaan pilkkiä mahdollisimman paljon kaloja tietyn aikamäärän sisällä. Haastavinta on kuitenkin etsiä fisukkaita paikkoja järvistä ja pysyä fisuparvien perässä silloin, kun kalan syönti on muuten heikkoa.

Millaisia virtuaalipilkkikisoja pelaillet?

Aloitin virtuaalipilkkinnän pelaamalla ja multitablettamalla (eli pelaamalla useita turnauksia yhtäaikaan) 10 hengen ns. fish and go -turnauksia, joissa yleensä palkintorahat jakautuvat 3-4:lle parhaimmalle virtuaalipilkkijälle. Kun aloin olla voittava pilkkijä näissä peleissä, päätin harjoitella ns. heads-up pilkkintää, joka on tällä hetkellä kovinta virtuaalipilkkintää. Nykyään parhaat virtuaalipilkkiareenat löytyvät kuitenkin shorthanded järviltä, joissa yleensä pilkitään maksimissaan kuuden hengen voimin. Suurin osa tuloista tulee kuitenkin isoista ns. pilkkiturnauksista, joista ehkä suurin on ruotsalaisten järjestämä European Pimpling Tävling eli EPT. EPT:n kaltaisissa virtuaalipilkkikisoissa 1. sijasta voi saada jopa 1,5 miljoonaa euroa. Olin viime turnauksessa 2. pudoten Devilfishin, paikalliseen järveen laskevasta riveristä, saamaan haukeen. Noh, kuittaisihan siitäkin ihan kivat kahvirahat :)

Mikä heads-up virtuaalipilkinnästä tekee haastavinta?

Se, että siinä pilkintään 1 vs. 1. Sääntöhan määrävät, että pilkkijöiden on tässä kilpailumuodossa kalastettava 2m päässä toisistaan. Ts., enää ei välttämättä pilkitä saaliilla, vaan kyse on enemmän siitä kuinka hyvin tuntee vastustajan kalastustyylin. Esimerkiksi vastustaja voi kääntää selän sinua kohti ja esittää kovaa kalansyöntiä vetämällä ns. tyhjiä kaloja ylös. Lisäksi vastustajaa voidaan yrittää johtaa harhaan erilaisilla kalajutuilla, jonka vuoksi heads-uppiin mennessä on oltava erittäin tarkkana, sillä yksikin missattu nykiminen ja menetetty kala voi johtaa häviöön kovimmilla tasoilla. Heads-up pilkinnässä onkin tärkeintä mixata omaa pilkkityyliä vaihtamalla avantoa, pilkkiä ja matoa siten, että vastustaja ei pysty arvaamaan millä tavalla kala söisi parhaiten. Heads-up kisathan voittaa aina pelaaja, joka on saanut tietyn aikamäärän sisällä eniten kilpailuun hyväksyttäviä kaloja.

Mitä muista haasteita ammattimaisessa virtuaalipilkinnässä on?

Virtuaalipilkkijää stressaa henkisesti varianssi voittojen ja tappioiden välillä, eli ns upfish and downfish kaudet, joita jokainen enemmän virtuaalipilkkivä tulee ennen pitkää kohtaamaan. Omalla kohdalla myös ns. tiltaaminen sekä ohivedot ovat henkisesti vaikeimpia. Ajatellaanpa tilanne, jossa olet selvässä johdossa 3000\$+200\$ 10 hengen fish and go -turnauksessa, ja juuri viimeisillä minuuteilla Italialainen vetää avannostaan numeron 16 kokoisella mormuskalla (erittäin pienellä vieheellä) 3kg hauen. Ei siinä sil-

loin paljon naurata, mutta nämä kuuluvat virtuaalipilkintään ja ne on vaan yksinkertaisesti hyväksyttävä, jos haluaa olla voittava virtuaalipilkkijä.

Mistä tulevat parhaimmat ja huonoimmat virtuaalipilkkijät?

Tällä hetkellä selkeästi parhaimmat virtuaalipilkkijät tulevat Pohjoismaista, mutta hyviä pilkkijöitä löytyy myös Puolasta, Venäjältä ja Kanadasta. Se miksi täältä pohjolasta löytyy niin paljon hyviä virtuaalipilkkijöitä, joihin luultavasti siitä, että Pohjoismaissa on talvella jäät järvien päällä, joten ihmisillä on jo valmiiksi usein kokemusta livepilkinnästä. Ainoa yhtäläisyys jonka olen huomannut pokerin ja virtuaalipilkinnän välillä on se, että heikoimmat "pelaajat" ns. paistit tulevat Välimeren maista. Heillä ei yleensä riitä kärsivällisyys istua avannon äärellä heikolla syönillä, eikä heillä ole myöskään yleensä käytännön livepilkintäkokemusta.

Millaiset ovat tulevaisuuden tavoitteesi?

Tavoitteeni on menestyä jatkossakin virtuaalipilkkijänä. Syksyllä edessä on virtuaalipilkinnän SM-kisat, mutta ennen sitä on loppukeväästä tämän vuotinen EPT-kisa, josta lähden hakemaan vain ja ainoastaan voittoa. Jos aikaa riittää ja intoa, niin pyrin käymään marraskuussa myös Amerikan puolella osallistumassa WSOF -livepilkintäkisoihin (World Series of Fishing), jossa on erittäin isot palkinnot ja mahdollisuus voittaa arvostettu ranteenlämmitin.

Pääsiäisen aikoihin aion osallistua myös Ruotsin puolella muutamaa li-

vepilkintätturnaukseen, josta olisi tarkoitus hakea kokemusta Kilpisjärvellä järjestettävään miljoonapilkki - live-turnaukseen, joka on suurin livepilkkikisa maailmassa. Ajatuksena on myös velloneut muutto Kilpisjärvelle, josta olisi lyhyt matka myös muihin isoihin livepilkkikisoihin.

Onko sinulla neuvoja aloitteleville virtuaalipilkkijöille?

Kannattaa kokeilla virtuaalipilkintää aluksi ihan leikkirahalla, tutustumalla erilaisiin kalastusstrategioihin esimerkiksi lukemalla kalastusaiheisia kirjoja ja tutustumalla fisujen käyttäytymiseen. Perustaktiikka on kuitenkin pilkkiä tiukasti, eli pilki mieluummin aggressiivisesti yhdestä kairatusta reiästä, kuin että haet kalaparvia löysästi ympäri järveä. Aloittelijat sortuvatkin yleensä siihen, että pilkkivät passiivisesti liian paljon avantoja, jolloin tiukemmat pilkkijät saavat edgeä pilkkimällä aggressiivisemmin pienempiä avantomääriä. May your fishing line be tight and fishes big!

*teksti ja kuvat:
Juhani Lehtonen*

Juttusarjassa Blankin kirjoittajat jatkavat vuorotellen jatkotarinaa siitä mihin edellinen kirjoittaja on jäänyt. Lisämausteeksi jokainen kirjoittaja antaa seuraavaksi vuorossa olevalle kolme asiaa, jotka pitää mahdollistaa seuraavaan osaan. Kun tarina viimein monien mutkien kautta saavuttaa finaalin, on käsissämme todellinen suomalaisen kaunokirjallisuuden helmi, joka sisältää kaiken paatoksellisesta draamasta kevyeen komediaan. Älä siis epäröi ottaa joka osaa talteen, sillä teoksen arvo voi nousta arvoon arvaamattomaan. Teoksen ei ole tarkoitus olla yksiselitteisesti jotain, vaan sen syvin olemus on juuri olla mitä tahansa. Siirtykäämme siis nyt kohti synkkää Englannin maaseutua...

Herra Rassapotamuksen maanmainiot pallosalamat – Osa 3

Rudi tarjosi kohteliaasti vieraalleen lasillisen sherryä, jonka George kulauttikin ahnaasti kurkkuunsa. Rudi tarjosi vieraalleen toisenkin lasillisen, ja kolmannen, ja lopulta koko pullon. Tämä oli Rudin kiero suunnitelma, sillä hän tiesi Georgen olevan viinamäen miehiä. Ei siinä, ei Rudikaan pulloon sylkenyt, muttei hän sentään ihan juoppo ollut, kuten naapurinsa.

Ei kestänyt kauaakaan, kun Georgen puhe alkoi sammaltaa ja hän alkoi horjua. "Enää muutama lasillinen ja pääsen tekemään Georgen sammulle keholle sitä, mitä olen jo kauan suunnitellut." Rudi ajatteli tarjotessaan vielä lisää juotavaa. George huomasi olevansa siinä kunnossa että oli parempi pistää sohvalle pitkäkseen.

Pertti oli harvinaisen iloisella päällä kierrellessään maaseutua ja levittäessään Jumalan sanaa. Vaikka yleisesti ottaen jokainen löi oven kiinni välittömästi hänet nähtyään, tiesi hän kyl-

väneensä ihmisten sieluihin Jumalan rakkauden siemenen. Viimein hän saapui korkean mäen päällä olevaan suureen kartanoon. Voimakkaasti hän koputti oveen ja Pertti kerkesi jo epäillä ettei ketään ole kotona kunnes ovi viimein raottui. Heti raon nähtyään Pertti työnäytyi voimakkaasti sisään, sillä hän tiesi että tilaisuus saattaisi muuten jäädä käyttämättä. Vasta sisälle päästyään Pertti huomasi ettei isännällä ollut ollenkaan housuja.

"Anteeksi, en kai tullut huonoon aikaan" "Ei, et ollenkaan. Itseasiassa, liity toki seuraamme. Istu alas odottamaan hetkiseksi, minä käväisen hieman laittautumassa."

Pertti ei liikoja aikaillut vaan vapautui housuistaan muitta mutkitta. Hän halusi myös sohvalla makoilevan komistuksen mukaan. Mahtaisikohan hänellä olla kutiavat varpaanvälit, hän mietti, ja alkoi hitaasti siirtä kättään kohti Georgea.

Saatuun uudet kuivat housut jalkaansa, Rudi otti vielä permanenttussin lipaston laatikostaan. Takaisin mennessään hän harmitteli, että oli mennyt kaatamaan lasillisen housuilleen, muutoin Georgen naamassa koireilisi tällä hetkellä kauniit viikset ja mahdollisesti kirkkoveene otsassa. Voi miten hulvattoman hauska pila tästä tuleekaan.

Päästyään takaisin olohuoneeseen hänen hyvä mielensä unohtui samantien. Nähtyään mitä oli tapahtumassa, hän ei voinut kuin hermostua. "Mene sinä keikistelevä saarnamies hemmettiin siitä, täällä ei tuollaisia kaivata."

Niinpä Pertti huomasi pian olevansa yksin ulkona pimeässä, mieli maassa ja housut talossa, eikä ovi enää hänelle auennut. Ei vaikka hän kuinka katui tekoaan.

Ville Kiviniemi

*Jatkotarinan seuraavan osan kirjoittaa Juho Myllylahti ja siinä tulee esiintymän sanat: Pekonivapaa-
vyöhyke, valametin vetokoukku ja raato.*

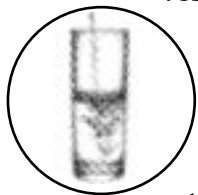
Nörttiskooppi

laatija: Sari Alaluusua helmi_maaliskuu 2008

Vesimies 20.1.-19.2.

Suosikkisivu: <http://www.texasholdem-poker.com/>

Suosikkisivu: <http://www.vertaa.fi/>

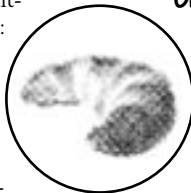
Hyvää syntymäpäivää! Synttäreiden kunniaksi olet laittanut tuulemaan: esseiden kirjoitus sujuu vaihdellen, välillä tekstiä syntyy nopeammin kuin ehdit kirjoittaa, välillä pääsi kumisee tyhjää. Mitä luovempi aihe on, sen varmemmin saat tekstiä aikaiseksi. Ikävä kyllä runous ei tahdo mennä tenteissä läpi kuin korkeintaan humanisteilla...

Käytät mielelläsi extra-energiiasi sarjojen katsomiseen, lempiparipeliisi, foorumien seurailuun tai irkkailuun. Todellinen maailma ei juuri nyt sinua kiinnosta; odottelet mielummin kevättä.

Onnenkalu: "24" -dvd-kokoelma

Suosikkisivu: <http://www.imdb.com/>

Oinas 21.3.-19.4.

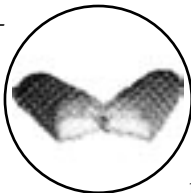
Sinulla on vauhtia matkassa, kuten aina. Vaikka jalat lepäävät, mieli ei lepää. Niinpä saat helposti päänsärkyä liiasta ruudun tuijottamisesta. Nyt olisi oikea aika suunnata nauttimaan ulkoilukunnasta, jos kelit suinkin vain sallivat! (tarkoitan muutakin kuin penkkiurheilumatkaa Caioon)

Rakkaus tuottaa sinulle päänvaivaa. Periaatteessa kaikki on hyvin, mutta välillä tuntuu että ette ole rakkaasi kanssa aina ihan samalla kartalla. Opinnot edistyvät, silkalla itsekurilla pusket vaadittavat koodit, esseet ja tentit lävitse.

Onnenkalu: Burana

Suosikkisivu: <http://java.sun.com/j2se/1.5.0/docs/api/>

Kaksoiset 21.5.-20.6.

Sinulla on energia-boost päällä! Naukkait Redbullia ja pusket tekstiä tulemaan! Tänä aikana gradut ja tutkielmat valmistuvat

kuin itsestään, ja tuntuu että tekstiä syntyi vaikka kuinka. Puratkin energiaasi läpättämällä irkissä kuin spämmibotti ja trollaillet mielelläsi ihmisiä.

Onnenkalut: Irc ja Word

Suosikkisivu: <http://www.tol oulu.fi/opiskelijoille/oppaat/muodollisiaohjeita.pdf>

Kalat 20.2.-20.3.

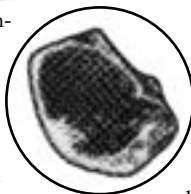
Helmikuussa survaiset menovaihteen päälle; pitäähän se tipaton tammi kuu kaataa. Tarvitset kiihkeästi vaihtelua ja jännitystä elämäsi ja haet sitä nytkin keinoja kaihtamatta. Ihanaa opiskelijan elämää! Näennäisen huoletonta rellestämistä! Kuitenkin tunnet kuinka vanhempasi tai KELA huolttaa niskaasi esittäen vaatimuksia opintojen sujumisesta - opintoviikkoja on siunaannuttava tai käy huonosti!!1

Räpistelet siis tukeksi puolesta sen, ja vain sen verran, että ylität riman. Muu aika kuluu sitten leppoisasti pelaillessa Texas holdemiä, Wowia, Traviania, räpläillessä Facebookkia yms. mikä nyt sattuuukaan inspiroimaan sillä hetkellä.

Kuun lopussa joudut kuitenkin kohtaamaan tylsän todellisuuden ja ainakin vannomaan parannusta ja anelemaan armoa.

Onnenkalu: Pelimerkit

Härkä 20.4.-20.5.

Helmikuu on lepoista aikaa. Shop-paillet onnellisena talven alennusmyynneissä ja sisustat kotiasi tyylikkäämmäksi. Kaunis ympäristöhän vaikuttaa suoraan mielen hyvinvointiin. Sinun tulisi kuitenkin olla varovainen, sillä pidät liikaa laatutuotteista, mikä saattaa johtaa tilapäiseen rahapulaan.

Rakkaussasiat sujuvat tasaisesti. Parisuhte rullailee omalla painollaan leppoisasti ja nautit olostasi. Sinkkuhärkille tämä on mainiota aikaa katsastella, mitä markkinoilla on tarjottavanaan. Tosin, ehdokkaiden suhteen olet aika nirso... haluat parasta kotisi kaunistukseksi!

Onnenkalu: Ale -70%

Rapu 21.6.-22.7.

Äidin jouluherkkujen jäljiltä painosi ei ole vielä kukaan tiipahtanut. Ihmettelet suuresti tätä, sillä eihän joulu-ruoka loppujen lopuksi

ole kovin rasvaista. Epävarmana vilkaiset painonvartijoiden sivustoja ja löydätkin heti mitä ihanimpia ruokareseptejä...

Tosin, tässä kuussa sinun tulisi voittaa epävarmuutesi ja tutustua ihmisiin, sillä rakkaus on ulottuvillasi. Sinun täytyy vain olla rohkea ja uskaltautua ulos kuorestasi. Murjottamalla ja kielletämällä vielä kukaan ei ole valloittanut maailmaa. Eli rohkeasti nyt vain ilmoitusta deittipalstalle ja kokeilemaan! Ja ihastukseltasi hurmaat jalat alta kokaustaidoillasi (tai jos mikään muu ei toimi, niin tujulla drinkillä).

Onnenkalu: Munakello

Suosikkisivut: <http://www.reseptit.com/> ja <http://www.drinkiklubi.com/>

Leijona 23.7.-22.8.

Helmikuu on sinulle melkoisen mukavaa aikaa. Vaativimmat velvollisuudet ovat takanapäin ja sinulla on aikaa itsellesi. Tapailletkin mielelläsi kavereitasi ja sukulaisiasi, yhden tai ehkäpä yhdentoista merkeissä. Oletkin usein nähty ilmestys Caiossa ja aina ystäväsi ympäröimänä.

Opinnot rullailevat omalla painollaan, joskin kirjoittamisen kanssa saattaa välillä takata... ajatukset kun ajelehtivat toisaalle.

Sosiaaliset riennot pitävät sinut liikkeessä, joten sinulla on kaikki mahdollisuudet lykätä tekemättömiä töitä kunnes ne unohtuvat... ja kunnes luopaat itsellesi tehdä kyseisen kurssin sitten ensivuonna.

Onnenkalu: Vakipöytä Caiossa

Suosikkisivu: <https://webmail oulu.fi/webmail/>

Neitsyt 23.8.-22.9.

Nyt on aika ottaa lusikka kauniiseen käteen ja alkaa opiskelamaan. Jos olet lusunut syksyn, niin nyt kaikki kostaatuu. Sinua ärsyttää ja pinna on muutenkin lyhyt. KELA ahdistelee sinua, selvityksiä pitäisi löytyä opintojen etenemisestä, liiketuloista, taikka postiluukusta tipahtaa tiedot tuki-kuukausien loppumisesta. Mutta jos olet hoitanut hommasi tunnollisesti, niin voit vähän hengähtää helpotuksesta ja naureskella salaa neitsyt- ja kalakavereillesi.

Kevät tulee vaatimaan sinulta pitkäjänteisyyttä ja kurinalaisuutta, nyt on aika näyttää, mitä varten olet opiskellut! Ryhmätöissä ja projekteissa huomaat helposti ajautuvasi johtajaksi tai vastaamaan muutoin ryhmän toiminnasta.

Onnenkalu: Kalenteri

Suosikkisivu: <http://www.tol oulu.fi/index.php?id=18>
eli TOL:in lukujärjestys

Vaaka 23.9.-23.10.

Tunnet olosi virkeäksi ja sosiaaliseksi. Läpäität mielelläsi irrissä mitä sylki suuhun tuo. Jostain kumman syystä aina niin käytännöllinen Kauris on alkanut kiehtoa sinua. Ihan kuin jotakin olisi muuttunut? Ajatus ei tosin ehdi kunnolla edes kypsyä, ennen kuin jo unohtat sen.

Vilkaiset taas webbikamerasta kuvaasi, isket sille merkittävästi silmää ja vaat videoneuvottelulyhyeyden tämänhetkisen ihastuksesi kanssa. Ehdotat sujuvasti ihatuksellesi iltarientoja kaupungin uusimmassa yökerhossa: pitäähän sinun päästä empiirisesti testaamaan uusien vaatehankintojen vaikutusta ja esittelemään uusimmat tanssiliikkeet muiden ihailevien katseiden edessä.

Onnenkalu: Yökerhon Vip-kortti

Suosikkisivu: <http://www.supergut.fi>

Skorpioni 24.10.-22.11.

Skorpionin koodi kääntyy nästisti ja kuukausi sujuu muutenkin ilman kummempia värityksiä. Huvittuneena seuraat neitsyiden ja kalojen ongelmia - itsehän olet hoitanut asiat mallikkaasti jo hyvissä ajoin. Luonnollisen epäluuloisena ihmisenä päätät kuitenkin, että rauhallista eloa ei voi jatkaa kovin pitkään, joten päätät käyttää ajan hyväksesi päivittämällä virustentorjuntaohjelman ja kouluttamalla sähköpostisi Bayes-suodatinta.

Välillä olo saattaa tuntua vähän vetäyttömältä ja saatat selailta internetin ihmemaata tuntikaupalla ilman sen kummempia intressejä. Lopun aikaasi käytät latailemalla netistä enemmän tai vähemmän laitonta viihdemateriaalia.

Onnenkalu: Bayes-suodatin

Suosikkisivu: <http://naurunappula.com/>

Jousimies 23.11.-21.12.

Suurimmat muutokset elämänsäsi ovat takana ja on aika hengähtää ja läsähtää sohvalle. Elät kautta, jolloin vuoroin luet hulluna rästitentteihin ja vuoroin painat syvempää koloa lempisohvaasi. Elät väsymyksen ja hallitun paniikin stressaavassa, aaltoilevassa välimaastossa. Lohtutuksen sanoina voi todeta, että pahin on jo takana ja pian elämä tasoittuu uuden periodin alkamisen myötä, tasaiseen luennoilla torkkumiseen ja harjoissa puutumiseen.

Onnenkalu: Kahvi ja kofeiinitabletit

Suosikkisivu: <https://weboodi oulu.fi/oodi/>

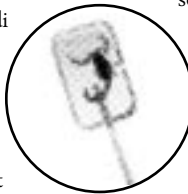
Kauris 22.12.-19.1.

Nyt on aika vilkaista webbikameran kuvaan ja miettiä, että kuka toi kaveroi on ja mitä se oikeastaan tahtoo? Eläkö se niinkuin tahtoo? Elät muutoksen kynnyksellä, halusit tai et, hyväksyt tai et. Napakemmin muutos iskeytyy joulun aikaan syntyneisiin, mutta muutkin kauriit voivat varautua pahimman varalle ja ottaa varmuuskopiot kovalevystään: teidän vuoronne on edessä! Helmikuun loppu on poikkeuksellisen räjähdysherkkää aikaa, jolloin muutos saa lisävauhtia kavereiden avustuksella.

Kauriiden rakkauselämä kukkii kevättä.. ehkäpä tässä yksi muutoksen syistä? Alkuvuodesta syntyneillä kauriilla menee erityisen lujaa! Tässä kuussa kauriilla on kaikki mahdollisuudet löytää se elämänsä suuri rakkaus, se oikea, kaiken kattava vaaleanpunaisenpitsinen rakkaus, jonka kanssa jakaa aamukahvi, tiskivuorot ja pöytäkone. Nyt siis valppaana tarkkailemaan sekä irtiä että irliä...

Onnenkalu: Varmuuskopiot

Suosikkisivut: <http://deitti.kotisatama.net> (vanhollisille) ja <http://www.city.fi/deitti/>

Tallinnan yössä

testi ja kuvat: Atte Aunola

Kuin sattuman kaupalla, allekirjoittanut löysi itsensä istumasta eräänä aurinkoisena syysiltana Suomenlahden keinuvilta aalloilta matkalla kohti suomalaisten niin rakastamaa Tallinmaa. Matkakumppaninani minulla oli Vana Tallinn veteraani, jota myös setämieheksi tituleerataan. Laivan ravintolan, erittäin halvan yhden (noin 4 euroa), jälkeen päätimme suosiolla siirtyä Tax-Freen syleilyyn etsimään illalle alkupaloja. Ja kah vain, niin mukaan tarttuikin laukulliset Itämeren raikkainta juomaa, jonka kappalehinta liikkeikin ryhmämuodossa yllättäen noin 50 sentin hujakoilla.

Saavuttuamme satamaan, päätimme etsiä hotellimme, ja levähtää tovin illan seikkailuja. Otimme tehtäväksemme tuoda teille lukijamme kattavan kattauksen Tallinnan parhaimpia ja pahimpia juottoloita. Tässä tieteellisen kokeemme tulokset:

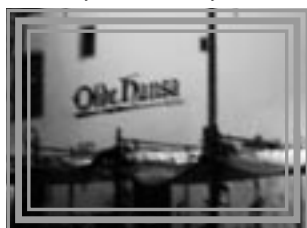
Ensimmäinen ilta

Olde Hansa, Vanha kaupunki

Ensimmäisenä etappina oli Tallinnan perinteinen Hansa-ravintola. Matkasta räittävyseinä oli matkalaisten saatava kupolinsa täyteen keskiaikaista pihviä asiaankuuluvilla lisukkeilla. Jotta saisimme illan todella käyntiin, valitsimme ruokajuomaksemme hunajaisen oluen ja kuivahkon omenasiiderin. Ja jottei tilanne kävisi liian selväksi, kruunasimme komeuden napakalla shotilla Viron valkeinta ja kaudinta vodkaa.

- * Ruoka erittäin hyvää
- * Juoma kohtuuhinnoissa
- * Hintalaatusuhde kohdillaan

Suosittellemme kaikinpuolin. Loistavaa ruokaa ja loistava miljö.

Joujaam, Vanha kaupunki

Keskiajalta siirryimme toiseen maailmaan. Nuorisopystäri Joujaam ei ollut ihan mitä raavas mies etsii, saatika mikä jaksaisi innostaa juomaan pai-

kassa toinenkin. Valikoima ainakin kaljavammalle hieman suppea. Mieli teki vielä ottaa toinen vodka avustamaan tilannetta, mutta päätimme vielä jättää kovat keinot väliin.

- * Miljö epämääräinen
- * Juoma keskivertoa halvempaa
- * Ei sinänsä mitään vikaa, mut tei myöskään mitään suurempaa positiivista sanottavaa

Jos tuntuu, että tahdot mennä nii meidän tuki.

Karu Baar, Vanha kaupunki

Matkatoverini kaiholla muisteleva Karu Baar ei ollut muuttunut pätkäkään. Se oli edelleen venäläisväestön suosima pikkubaari kellarissa, jonne ei hevillä tietämättä eksy. Vallan mainio ja sympaattinen Karu Baar yllätti todella positiivisesti. Kierroksemme

ensimmäinen elävän musiikin esitys kuultiin, kun paikallinen iskelmäsuuruus, sanotaan häntä nyt vaikka Vasiliki, lurautti taustanauhoineen herkkää venäläistä iskelmää toisensa perään. Yhdistettynä edulliseen juomaan, oli kokonaisuus varsin loistava.

- * Sopivan räjäjäinen
- * Elävää musiikkia
- * Halvat hinnat

Suosittellemme erittäin lämpimästi

O'Malleys, Vanha kaupunki

Varmaan maailman ainoa irlantilainen täysin virolainen karaokebaari. Veljeksämme vesat ja soreat neidot olivat vallanneet tuon sinänsä oikeinkin autenttisesti sisustetun kuppilan ja aloittaneet korvia hivelevän klassisten virolaisten kappaleiden riemumarssin. MUTTA löytyi tästä baarista myös positiivisia ominaisuuksia. Nimittäin Strongbowta hanasta ja vieläpä Extra Cold –versiota. Aijai.

- * Strongbow Extra Cold!
 - * Mukava ja viihtyisä karaokea lukuun ottamatta
 - * Juoman hinta keskiarvon tasolla
- Suosittellemme karaokevarauksella.

Pubi Kolumbus **Krisostomus**, *Vanha kaupunki*

Voi autuutta ja ihanuutta. Uskalsimme kovan työn jälkeen astua sisään tähän paikalliseen pikkubaariin, joka osoitautuikin suureksi ja kaiken kaikkiaan loistavaksi baariksi. Kokonaisuutena paikka ei niinkään ulkonäöllä loistanut, mutta baarissa soittanut paikallinen funk/pop/rock/jne. bändi valloitti juomakulinaristien sydämet. Halvahkoa juomaa, loistavaa tunnelmaa ja mahtava bändi. Voisi viihtyä pidempäänkin.

- * Rohkeasti sisään, loistava paikka
- * Juoma sopivan hintaista
- * Hieman nuhjuinen, mutta niin olimme mekin

Suosittellemme, varsinkin bändin soittaessa.

R.I.F.F. *Virukeskus*

Sen siitä saa kun sopivassa humalassa saa hassun hauskan idean, että pitäähän se paikallinen sedula testata kun kerran tänne asti on saapunut. Ei, ei ja vielä kerran ei. Jos tahtoo nähdä äärettömän kalliin Sedun baarin, jossa

palvelu on äärettömän huonoa, juoma kallista ja portsarit aina vihaisia mafio-soja, niin tämä on sinun paikkasi. Yksi nopeasti alas ja nopea poistuminen takavasemmalle.

- * Kallis
- * Huono palvelu
- * Seduloita on Suomessakin

Emme suosittele kenellekään itseään yhtään arvostavalle.

St. Patrick's, *Virukeskuksen vieressä sataman puolella*

Illan se kuuluisa viimeinen. Paikaksi valikoitui kotiluolamme matkan varrella sijaitseva St Patrick's. Ylellinen ja kiiltävä kokonaisuus sai tehokassikkomme lähinnä hämilleen ja olo ei muuttunut kotoiseksi missään vaiheessa. Kaiken kruunasia tilatun kuivan omenasiiderin tilalta tullut makea appelsiini. Nam. Noh... sentään se ei ollut kallista.

- * Liian hieno
- * Tyhjä
- * Kohtuuhintaista juomaa

Toiminee isommalla porukalla, hyvällä tuulella. Laskuhumalaan emme suosittele.

Jokaisella matkalaisella tulee se hetki, että yksinkertaisesti on hieman levätävä. Se hetki tuli jonain aamuyön tuntina ryömittymme koloomme St Patrick'sistä ja päätimme jatkaa urheaa tutkimusmatkaamme jälleen huomenna uusilla silmillä.

Toinen ilta

Kalle Kusta, *Vanha kaupunki*

Uusi alkku uuteen iltaan. Päivällä nautittu julmetun iso pihvi oli laskenut ja oli jälleen nälkä. Päätimme uusia eilsen temppumme ja yhdistää ruuan ja ensimmäisen juoman. Päädyimme al-lekirjoittaneen vanhasta muistista valitsemaan kellariravintola Kalle Kustaan. Virhe. Kalle Kustaan kokki oli edellisestä kerrasta päättänyt unohtaa kokkaustaidon tyystin, ja ateriamme koostumus oli jotain epämiellyttävän ja oudon välimaastosta. Noh juoma oli sentään halpaa ja maistui mille pitikin.

- * Ruoka heikkoa
- * Miljöö halvan oloinen
- * Juoma mitä tilattiinkin

Ei oikein voi millään tasolla suositella.

Nimeta Baar, *Vanha kaupunki*

Tämä nimettömäksi nimetty baari oli englantilaisten rugby- ja futisfanien kansoittama olohuone. Sinänsä erittäin viihdyttävä ja rento paikka, mutta jotain vain puuttui. Ai niin, se oli se vähäisinkin rauhallisuus. Paikka oli täynnä ja ihmiset säntäilivät sinne sun tänne. Mutta sinänsä varsinaisia vikoja kyseisessä ravitsemusliikkeessä ei ollut. Se ei vaan tuntunut kovin kotoisalta.

- * Liikaa humalaisia brittejä
- * Juoma varmaan humalaisten brittien takia kohtuullisen halpaa
- * Kokonaisuutena sekava

Kyllähän tuolla käy, muttei viihdy. Jos yllämainittu ilmapiiri tuntuu kotoisalta, niin voimme suositella.

Hell Hunt, Vanha kaupunki

Mainostaa itseään Viron ensimmäisenä pubina. Historiaa paikalla riittääkin, mutta sisällä siitä ei paljoa erota. Paikka on erittäin tasokkaan oloinen kokonaisuus, jossa uusi kohtaa vanhan. No se siitä sisustuspuheesta. Ravintola sisälsi kattavan ruokavalikoiman päälle vielä reilun määrän eri oluita ja siide-reitä. Hinnastokin osui sopivasti matkalaisen budjettiin ja juomat nautittiin hyvällä mielellä. Huonona puolena oli väenpaljous. Ihmisiä oli kuin puuroa ja sen takia sekaan mahtuminen oli hie-man haastavaa.

- * Hyvä valikoima, myös ruokaa
- * Sopivat hinnat
- * Hieman ruuhkaista

Voiimme suosittelaa, vaikka ruuhka hie-man ahdistikin.

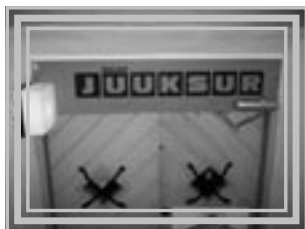
Baar Juuksur, Vanha kaupunki

Jackpot! Paikka jonne normaalisti ei koskaan menisi. Ei koskaan. Syrjäiseltä vanhan kaupungin kujalta löytynyt Juuksur räjäytti potin totaalisesti. Kellarissa sijaitseva pikkubaari vaikutti aluksi juurikin klassiselta tänään-lähtee-munuainen -paikalta, mutta oli kaikkea muuta kuin räkälä

ja rappion tyyssija. Päästyämme sisään huomasimme, että oli baarin bändi-ilta ja korviamme hiveli kaksi bändiä. Ensimmäinen virolainen bändi soit-teli jälleen loistokkaita funk-kuvioita ja leppoisia riffejä torvien säestämänä. Henkilökohtaisesti kyseisen orkesterin soitanta iski kuin metrinen halko. JU-MALISTE! Toisena bändinä lavalle astui yllättäen suomalainen kombo, joka sipaisi kasaan hieman liian taiteellista musiikkia, joten päätimme lähteä jat-kamaan matkaamme.

- * Kellariluola on loistava akustiikaltaan juuri bändeille
- * Halvan juoman saattelemana elämys sen kun paranee
- * Loistava, yksinkertaisesti loistava

Kyllä! Jos löydät paikan ja siellä soit-taa joku paikallinen bändi, niin saat hävetä jos ohitat sen.

Vana Major, Vanha kaupunki

Tämä jonkinsortin irkkubaari yllätti laajuudellaan testiryhmämme. Nautittuamme maukkaat yhdet tiiviissä pikkububissa, huomasimme että huoneessa oli myös oviaukko. Oviaukon takaa paljastui valtava baaritila. Ilmeisesti emme olleetkaan tulleet mihinkään pieneen pubin rähjään, vaan varsin kookkaaseen kokonaisuuteen. Juomapuolen tarjonta oli kuitenkin valitettavan kapeaa ja varsinkin irkkubaarille outoa leimaa luo oikeiden siiderien täydellinen puuttuminen. Mutta muuten paikka oli kyllä oikein mukava kokonaisuus. Negatiivisen boonusen tunnelmaan toi taustalla pyö-

rivän musiikin loppuminen kesken ja vaihtuminen eurohumpaksi. Todelista irkkumenoa.

- * Viihtyisä ja kohtuuhintainen baari, jossa sopivalla porukalla viihtyy varmasti
- * Valikoima valitettavan suppea, mutta jos on oluen ystävä, niin viihtyminen on taattu
- * Komeimmat tuopit koko reissulla. Kunnan haba kahvana toimii aina

Voi suosittelaa sopivalla porukalla.

Vana Club, Vanha kaupunki

Nyt ollaan totuuskien äärellä. Totuus on monimutkainen, totuus on tulkit-tavissa. Tarina kertoo, että etsiessään tiettyä myyttistä setämiestä, olisi eräs nimeltämainitsematon nuorempi tie-teenharjoittaja lentänyt ulos tissibaarista. Teknisesti asian voisi käsittää sil-läkin tavalla, mutta sanottakoon, että tilanne oli pikemminkin ystävällinen ulosohjaaminen. Se siitä, siirrytään itse baariin. Vana Club oli yksi huonoimista, ellei jopa huonoin räkälä johon satuimme nenämme laittamaan. Baari, jonka alakerrassa oli Igorien valvoma tissibaari ei herättänyt suuremmin positiivisia tunteja. Kallis juoma, kamala miljöö ja asiakaskunnan epämääräisyys vei elämänhalun ja tuloksena oli yksi puoliksi juotu kallisk tuoppi ja juurikin tuo aiemmin mainittu ystävälli-nen ulosohjaaminen.

- * Räkälä sen sanan pahimmassa muodossa

* Kallis ja huono kokonaisuus, jota ei pelastanut mikään

* Järkyttävää, yksinkertaisesti järkyttävää hirveyttä

Emme suosittelut sitten millään tasolla. Turha paikka.

St. Patrick's, Vanha kaupunki

Keikkamme toinen Pyhä Patrick. Vanhan kaupungin versio oli modernia sirtaan huomattavasti kodikkaampi. Vanhaan rakennukseen pystyyn laitettu baari oli sisustettu kuin vanhaksi takkahuoneeksi keskiaikaisessa kartanossa ja paikan puukalusteet ja muhkeat sohvut saivat mielen lepäämään kohtuullisen hyvin. Ainoana miinuksena voisi pitää paikan asiakas-kuntaa. Paikka oli ilmeisesti paikallisten nuorien teinien olohuone, jossa he isoon ääneen kuulumisiaan vaihtelivat. Mutta se ei sinänsä häiritse juuri lainkaan, jos keskustelua piisaa omassakin porukassa. Valikoima oli myös toista testikohdettamme huomattavasti parempi ja Strongbow maistui omenasiiderinä huomattavasti paremmalle kuin aiemmin moisena myyty appelsiinsiideri.

* Kuin olohuoneessa istuisi naatiskellessä

* Hyvä valikoima ja hintatasoltaan normaalin halpa

* Asiakaskunta saattaa joitakin häiritä

Voi suositella kaikille. Oikein viihtyisä baari.

Guitar Safari, Vanha kaupunki

Ulospäin baarista näkyy vain pieni kitaranmallinen valomainos ja nuhjuinen ovi, mutta sisällä kitarasafari on paljon muutakin. Suurehko klubi, jossa tilaa olisi soitella vaikka vähän paremmallakin bändillä. Ei toki mikään jättiklubi, mutta kuitenkin. Paikalla oli myös kiertueemme viimeinen live-esiintyminen. Tämä dynaaminen duo soitteli niitä näitä noin viidelle äärettömän humalaiselle tanssaajalle ja vesiselvälle tutkijaryhmällemme. Viihtyisässä baarissa sopivalla taustamusiikilla olisi voinut viihtyä pidempäänkin, mutta keski-ikäisen naisasiakkaan jakamaton huomio testajiamme kohtaan rajoitti halua pysytellä paikallaan. Kieltäydyimme mollemmat kauniisti tanssiinkutsusta ja vedimme takkeja niskaamme poistukseemme takavasemmalle.

* Leppoinen paikka

* Valikoima juomissa ei niin valtava, mutta hinnat olivat kohdallaan

* Ajoittainen live-musiikki suuri plussa

Voi suositella ja varsinkin bändien soittaessa.

Amarillo, Virukeskus

Illan viimeinen kohde irtosi jälleen matkalla kohti hotellimme suojaisaa rauhaa. Yllättäen Amarillo jatkoi samalla Suomestakin tutulla konseptilla myös Tallinnassa. Eli valittamista ei juurikaan enää ollut, mutta eipä suurempia keuhjakaan. Väsyneet reissajat kaatoivat kurkkuunsa isoa tuopil-

lista maukasta mallasta ja raikasta Strongbowta ja paketoivat kierrosta kasaan syvän analyttisesti. Oli tullut aika laittaa piste tämänkertaiselle kierrokselle.

* Ketjuravintola

* Valikoimaa riitti ja tuopit olivat isoja ja kohtuuhinnoissa

* Tämäkin kyllä nähty jo Suomessa

Käpertyessämme sänkyihimme illan kuluttamina, emme voineet olla hymyilemättä. Olimme kolunneet teellisen tutkimuksen nimissä 16 ravitsemusliikettä, jotta teillä arvon Blanka lukijat olisi helpompi taival humalan tiellä Tallinnan yössä. Tutkimuksen arkaluontoisuuden takia virallinen tutkimusraportti kommentteineen on merkitty salaiseksi, mutta tämä rajattu katsaus Tallinnan syvempään olemukseen tulee saattamaan teidät uuteen vauhtiin elämässänne.

Ranska ^{M&MMM}

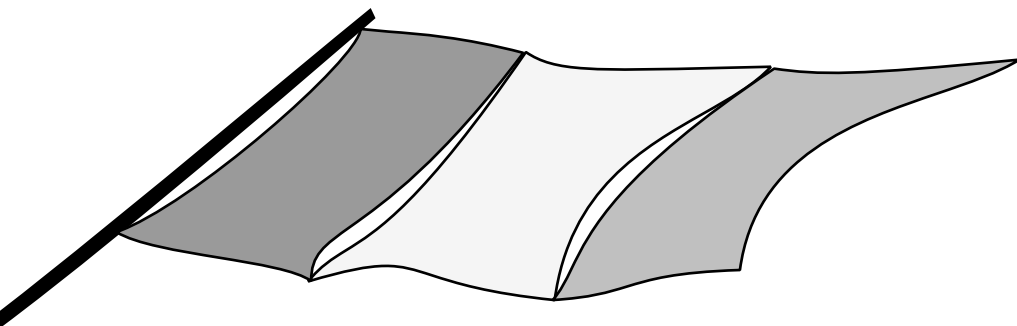
Juhlapyhien oltua ja mentyä huomaisimme Makujen Maailman viinikellarin varantojen huvenneen täysin huomaamatta. Asiaa ei luonnollisesti voinut jättää sikseen, joten hetken tuumailtuamme päätimme lähteä pienelle retkelle tervehtimään erästä vanhaa ystäväämme. Ei ole vähättelyä todeta, että tämän ystävämme vinkit ja neuvot ovat usein auttaneet mainiota fuusiokeittäjämme löytämään ainekstamme niiden parhaimmat piirteet ja herkullisimmat hedelmät. Eikä sovi unohtaa niitä useita iltoja, jotka olimme viettäneet joukolla nauttien hyvästä viinistä ja keskustellen vivah-teista, kasvupaikoista, notkeudesta ja muista ranskattariin liittyvistä ihastuttavista piirteistä. Sekä niitä iltoja seuraavista aamupäivistä, jolloin hyvin valmistettu entrecôte maistuu tavallistakin paremmalle. Noita mitä viihdyttävimpiä hetkiä muistellessa lento Ranskaan kesti vain pienen, lähes huomaamattoman lyhyen hetken.

Selvittyämme läpi ruuhkaisen ja kuhisevan lentokentän, muodin uusimpia oikkuja esittelevien boutique'en (terveisiä oikolukijalle) ja herkullisia tuoksua tarjoilevien kahviloiden suuntasimme matkamme hieman syjempään, kohti viinitilojen kansoittamaa maakuntaa, jonka nimeä emme tässä nyt ryhdy lausumaan. Mon Dieu! Matkattuamme viinitilojen välissä kiemurtelevia pieniä maanteitä olimme lopultakin saapuneet ystävämme viinitilalle. Viininviljelijä/tryffelinpöimija Jéan-Baptisté Bâton sekä hänen opetettu tryffeliporsansa Bordel de Merde toivottivat meidät mitä lämpimimminkin tervetulleiksi. Kannettuamme laukkumme vierashuoneeseen toivotti isäntä meidät tervetulleeksi lämpimän patongin, valkosipulivoinin ja viinin voimalla. Emme katsoneet tarpeelliseksi kieltäytyä moisesta kohteliaisuudesta.

Jéan-Baptisté, eli ystävien kesken Jeppe, alkoi vanhaan kunnon ta-

paansa kertomaan lapsuudestaan. Tarinat, jotka olimme kuulleet jo kymmeniä kertoja, kuulostivat edelleenkin yhtä mielenkiintoisilta ja jännittävilta kuin ensimmäisellä kerralla. Jéan-Baptisté on tunnetun ranskalaisen L'Analo Bâtonin poika ja tämä oli jopa synnyttänytkin pienen Jepen viinitilansa sammiossa kesken polkemisen. Tuosta vuosikerrasta tuli Château Bâtonin menestyksekkään vuosikerta ja suvun vaurauden kivijalka. Nuoruusvuosien seikkailut juustoloissa ja lihakauppi-aiden tiskeillä loivat Jéan-Baptistelle valtavan määrän suhteita paikallisiin tuottajiin ja sitä kautta heidän parhaimpiin tuotteisiinsa.

Näiden suhteiden ansiosta meiti odotti Jepen keittiössä yksi massiivisimmista urakoistamme. Pöydällä oli niin sanottu Pariisin pyöveli. Pihvien kuningas. Tuo 400 gramman annoskokoon leikattu nauttan parhaista paloista valikoitu lihakimpale tulisi olemaan tähänastisen uramme suurin

vuori kiivettäväksi. Sen kyytipojaksi oli Jéan-Bâptisté hankkinut meille parhaita yrtejä, parasta hollantilaista Goudaa, täydellistä ohutta kinkkua ja mausteita ympäri maailman. Marinoituamme pihvit mausteseoksessa aloimme täyttämään niitä juustolla, kinkulla ja yrteillä. Julman houkuttelevat pihvit pyöräytettiin perinteisesti pikaisesti tulikuumalla valurautapannulla ja livautettiin sen jälkeen syyt suljettuina lihaliemellä höystetyinä kiviunun syövereihin muhimaan ja mureutumaan. Valtava tuoksu täytti suuren keittiön ja sen voimasta koko Ranska huokaisi syvään. Jumaluutta oli havaittavissa kaikkialla.

Lihan kypsytessä rauhassa uunissa, oli meillä aikaa keskittyä pääruuan lisukkeisiin. Kuin yhdestä suusta hihkaisimme ratkaisun kastikepulmaan: Punaviinipekonikastike! Helppo kokonaisuus, jonka makua ei voita juuri mikään kastike tämän maan päällä ja liekö maailmankaikkeudessaakaan. Tuo

kastikkeiden aurinkokuningas piti sisällään juuri optimaalisen määrän parasta punaviiniä, mausteita, fondia ja tietysti runsas määrä sopivaksi paistettua savupekonia. Perunoiksi valikoituivat Jéan-Bâptisten suosikit, pariisiin perunat. Nuo kultaiset pikkupallerot saivat voissa paistettuna jo itsessään veden herahtamaan kielellä, mutta edes perunat eivät osanneet odottaa millainen sinfonia kokonaisuudesta tulisi.

“Chèvre sainte! Vous des garçons vraiment pouvez faire cuire! Pourquoi distillateur traduisez-vous ceci? Seulement la raison peut être lard.” tiivistä Jéan-Bâptisté asian. Olimme samaa mieltä. Ruuan silkka mielettömyys vei jalkamme alta ja istuimme pöllämysteinein keskellä ranskalaista maaseutua. Oliko tämä enää todellista vaiko vain erittäin ihanaa unta? Kun Jéan-Bâptisté toi meille uuden pullon viiniä, tiesimme kaiken olevan totta. Olimme todistaneet maailman parhaan liharuuan synnyn.

Vieläkin vähän tokkurassa päätimme alkaa tekemään kokonaisuuden kruunaavaa jälkiruokaa. Monista vaihtoehdoista päädyimme klassisen yksinkertaisiin kreppeihin. Ulkotulella muurin pohjapannulla tehdyt letut täytettyinä vanilijavaahdolla ja tuoreilla mansikoilla maistuivat siltä miltä täydellisyys nyt voisi maistua. Täydellisesti. Auringon laskiessa viinitilan horisonttiin, avasimme tyytyväisen pullon parasta shamppanjaa ja kilistimme onnistuneelle illalle. Hyvin tehty kuomani, hyvin tehty.

— *Mutjake & Morrissey* —

MusickA Addicta

Lapsille ja lapsenmielisille

Teksti: Tuomas Aarni

Morjens ja hyvää kuluva vuotta! Talvi alkaa olla jo pitkällä, laskiainen mennyt ja toivottavasti olette harrastaneet paljon lumileikkejä ja muutakin talvihubaa. Lumisota, vuorenvalloitus ja muut leikit pitävät lapset terveinä, ja ovat sen lisäksi pirun mukavaa ajanvietettä. Pikkulapsena man-kassa soi vähän erityylinen musiikki mitä nykyään soi – vai? Koska lastenlauluja sisältäneet levyt ovat olleet viime aikoina jopa listamenestyksiä, on hyvä kuunnella mitä pikkunaperoiden mp3-soittimissa pyörii nykyään. Oliko ennen kaikki paremmin?

Pikku-orava: Uusi seeedee!

Saukki ja Pikkuravat -yhtyeestä soolouralle lähtenyt Pikku-orava aloittaa debyyttilevynsä sellaisella vauhdilla ja falsettihuudolla, että harvoin kuulee samanlaista kickstarttia. Orava (*sciurus vulgaris*) on todella pieni ja söpö eläin, mutta tässä oravassa on potkua! Voimme myös samantien unohtaa Wikipediassa mainitun tekstinpätkän ”oravan ääntely on maiskutusta ja niiskuttelua”.

Pikkuravan persoonallinen vibrato vie toppahaalareissa konttaavat faninsa matkalle todella moniin musiikillisiin sfääreihin. Karvaisen veijarin käsittelyssä taipuvat niin ikivihreät Volga ja Aikuinen nainen, bilebiisien klassikot Life is Life ja Hips Don't Lie, sekä rokkiklassikot Lick It Up ja The Number Of The Beast. Biisien välissä olevat puhetautot ovat melko tympäännyttäviä ja suorastaan rasittavia, mutta mitä olisi keikka ilman välispiikkejä? Nämä spiikit ovat kuin maanjäristyksiä – molemmat voi ennakoida, mutta molempien vaikutukset ovat peruuttamattomia.

Häntähurmurin kanssa voivat nauttia sekä aikuiset että lapset: biisien sanoja ei ole kirjoitettu uusiksi, tätä voivat kaikki laulaa yhdessä ja naperot oppivat kuin huomaamattaan tuntemaan klassikkobiisejä. Muussa tapauksessa nämä yhteiset onnelliset lauluhetket jäisivät varmasti kokematta. En usko, että kovin monessa perheessä pallerot haluaisivat kuunnella finnhitisejä Frederikin tai Matin ja Tepon laulamana – vanhemmatkaan eivät halua.

3/5

Smurffit: Megaidolit, vol.12

Olen kuullut sanottavan, että smurffikylä on kuin otos teekkarikylästä – molemmissa on todella paljon miehiä, yksi nainen, yksi vauva ja (vähintään) yksi n:nen vuoden parrakas olento. Sinisten pikkuotusten kunnias diskografia kattaa tätä kirjoitettaessa jopa 15 suomenkielistä julkaisua, näistä v.1996 julkaistu ensilevy on Suomessa eniten myyneitä albumeita. 170 000 myytyä kopiota, 11 kultalevyä ja 5 platinalevyä ovat smurffihatunnoston arvoisia saavutuksia.

Musiikillinen ilmaisu ei ole kehittynyt pätkääkään sitten debyytin, mutta jokainen albumi on myynyt vähintäänkin kultaa. Tuskin muut kuin Smurffit tietävät mitä ”smurffaaminen” loppujen lopuksi tarkoittaa, mutta pysykööt se kylän sisäisenä salaisuutena. Toivottavasti se ei tarkoita Yön iki-inhokien uudelleensanoittamista, olkoonkin että laulu, jossa mainitaan lumivalkeiset halpatuontipöksyt, ei voi olla failure. Smurffit korjaavat taas kerran potin kotiin, ja elämä sienikylässä jatkuu uusien platinalevyjen loisteen valaisemana.

4/5

The Rattz: Hard Rattz Hallelujah

Coverien tekeminen on taitolaji. Koska rottien normaalielämää on jätteissä -toisten ylijäämissä- piehta-roiminen, ei voi olettaa saman elämäntavan toimivan rankassa musiikkibisneksessä. Tällä levyllä on vain kaksi hyvää käyttötarkoitusta: jättää kaupan hyllyyn, tai antaa vihämiehelle/naiselle joululahjaksi. The Rattz on esiintynyt livenä Hartwall Areenalla, mutta toisaalta Tony Halmekin on myynyt platinaa.

0/5

Ari Koivunen: Fuel for the Fire

Tenavatähti 2007 -kilpailu oli jännittävä loppumetreille saakka, tiukan kaksintaistelun jälkeen söpö hevi-poika otti voiton ihkun naapurintytön nenän edestä. Koska suomalaiset ovat rankkoja ja säälimättömiä raskaan musiikin palvojia, tenavatähtiänestyksen kuvastaa pohjoisen kansan sekä kollektiivista musiikkimaakua, maan geopoliittista sijaintia pimeällä pallonpuoliskolla että Jone Nikulan äijyyttä. Rankat hevimiethän pitävät yhtä, vaikka mitä olisi. Wimps and posers, leave the hall! Arin levy on paras pöytälaatikkolevy vuosiin, nämä biisit olisivat saaneet jäädä pöytälaatikkoon odottamaan vuoroaan varsinaisten biisintekijöiden (mm. Timo Tolkki, Marco Hietala, Jarkko Ahola) tulevia hengentuotteita varten. Tenavatähdet ovat söpöjä lavalla ja tulkintakin on heleän kaunista, mutta tämä combo toimii vain lavalla. Pistäkää YouTubeen hakusanoiksi "tenavatähti elämää juoksuhaidoissa", kuunnelkaa ensin kuvan kanssa ja sitten ilman kuvaa. Tämän jälkeen kuunnelkaa Hevi-Aria, ja tehkää valintanne. Levy on myyntimenestyksen lisäksi ollut korkealle arvostettu myös omassa genressään, Fuel for the Fire on Femma-ehdokas vuoden lastenlevy -sarjassa.

1/5

Happy Baby Collection: Beatles for babies

"Johnin, Paulin, Georgen ja Ringon sävelmiä herkille korville." Mielestäni tämä ei pidä paikkaansa, tätä pitäisi mainostaa kaikille korville. Aikuisella ihmiselläkin on tippa linssissä, kun pääsee kuulemaan jotain näin kaunista. Soittorasian ääni on yksi hienoimpia ääniä, joista ihminen saa nauttia elämänsä aikana. Tällä kasetilla soittorasia soittaa hienon bändin uskomatonta tuotantoa, todistaen miksi Beatles on edelleen kaikkien aikojen ykkösbändi. Biisit ovat ykköslaatuja, esitti ne miten tahansa. Yesterday on myös vauvainstrumentaalina maailman parhaat kaksi minuuttia. Kuuntele tämä äänite, tee maailmasta parempi paikka ja anna pikku sinappikoneelle rauhalliset ja turvalliset yöunet. All he/she needs is love.

5/5

Mitä Ray Charles teki kävellessään kalatiskin ohi?

- Nosti aurinkolasejaan, iski silmää ja sanoi matalalla äänellä "Hi, you sexy girls"...

Vaikoituja väläyksiä

Tromssan elokuvajuhlilta

Tammikuun 17.-20. päivä järjestettiin oululaisten perinteinen arktinen rantaloma Pohjois-Norjaan Tromssan elokuvajuhlille (<http://www.tiff.no/>). Itse festivaali on tuplasti pitempi, mutta kolme päivää juhlahumua on koettu pitkänmatkalaiselle riittäväksi annokseksi. Kansainvälisen festivaalin ohjelmisto kattaa teoksia suppeaan harrastajajoukkoon oppoavasta taide-elokuvasta valtavleisöä vetävään Hollywood-rymistelyyn ja mykkäfilmin kaudelta uusimpaan uutuuteen. Tänä vuonna eräänä teemana oli Venäläinen elokuva, jota olikin tarjolla mitä upeimpia klassikoita Sergei M. Eisensteinin Strikesta Mikail Kalatazovin The Cranes Are Flying -mestariteokseen ja Andrei Tarkovskyn The Mirroriin. Lisäksi tapahtumassa esitetään joka vuosi muun muassa sarja pohjoisessa tehtyjä uusia elokuvia. Tuttujen esityspaikkojen (ainakin) Norjan vanhimman toiminnassa olevan elokuvateatteri Verdensteatretin, multiplex Fokusin, Kulturhusetin, Hålogaland Teaterin, UNN ja Åsgårdin lisäksi mukana oli tänä vuonna ainakin kaksi uutta: Rådstua ja kulttuurikeskus Tvibit, joista jälkimmäinen oli korvaamassa aiempien vuosien esityspaikoista nyt pois jäänyttä Driviä.

Matkan juuret juontuvat ammoisiin aikoihin, pimeälle 1990-luvulle, jolloin Oulun yliopiston silloinen elokuvatutkimuksen lehtori totesi, että Tromssan elokuvajuhlille olisi lähtijöitä enemmän, kuin mitä hänen henkilöautonsaan oli paikkoja. Päätettiin vuokrata niin sanottu onnikka, eli linja-auto. Sittemmin kuluneina vuosina reissun järjestysvastausta on kannatellut muun muassa edesmennyt Linnanmaan elokuvakerho.

Matkaa päästiin taittamaan tänäkin vuonna tuttuun tapaan kello kaksi aamuyöllä. Laskettiin, että tien päällä oli tiin aivan erityisissä tunnelmissa; reissu todettiin jo kymmenenneksi lajissaan.

Vaikka -tai ehkä juuri siksi- linja-autossa yleisesti tiedetään olevan tunnelmaa, ei unella perinteiseen tapaan juuri ollut asiaa pohjoisen kävijän silmään. Matka ei kuitenkaan katkennut laulun tavoin, vaan perille, upeiden vuorten keskellä sijaitsevalle Tromsdalenin leirintäalueelle, päästiin kuta-kuinkin aikataulussa reilut kymmenen tuntia bussissa istuttuamme.

Osa matkalaisista lähti hakemaan ennakkoon varattuja elokuvalippujaan keskustassa sijaitsevasta festivaalin palvelupisteestä, toiset (kuten kirjoittajanne) vetäytyivät mökkeihin keräämään voimia tulevaa koitosta varten.

Sekopäisimpien tiedetään katsoneen vajaan kolmen kaupungissa viivytävän vuorokauden aikana peräti 17 elokuvaa. Onpa tosissaan otettu elokuvajuhla vienyt kaukaisen vieraansa joskus sairaalakuuntoonkin asti. Journalistillanne henkilökohtainen ennätys; 15 rainaa, jäi tällä kertaa saavuttamatta. Koska norja on perin kallis maa, oli paikallista valuuttaa pitänyt varata mukaan tunnettua kotimaista iskelmätaiteilijaa mukaillakseni määriä, jotka vaikeuttivat ulostamaan kyykistymistä. Näin ollen lompakossa oli arvioitu olevan tilaa ainoastaan kymmenelle (10) elokuvalipulle (vaikea valinta 146-sivuisesta katalogista). Min-käs teet. Aikaa siis ehkä jäisi myös esimerkiksi tämän asukasluvultaan vajaan puolen Oulun kokoisen pohjo-lan Pariisiksiin nimitetyn kaupungin ylen vireään kahvilakulttuuriin tutustumiseen (jos kohta se ei aiempien vierailujen jäljiltä enää tyystin outoakaan ollut).

Herätyskello pahoinpiteli unisen korvaa vajaan parin tunnin unien jälkeen. Oli siis aika lähteä vaeltamaan tutuksi tullutta, noin neljän kilometrin reittiä, ensin Tromsdalenin asuinalueen läpi edeten, sen jälkeen yli kilometrin pituista siltaa vuonon yli kohti kaupun-

gin keskustaa ja elokuvataiteen pyhättöjä. Ylistys päästiin aloittamaan japanilaisen Hana-teoksen tahdissa. Kysymyksessä oli jonkin tyyppinen "erilainen" samurai-elokuva, mutta koska rakkas toimittajanne ei ole varsinaisesti lajityypin ylimpiä ystäviä, ei tämäkään teos aivan upponnut, joskaan ei näytöksestä sentään poiskaan joutunut kesken kaiken kävelemään.

Elokuvan jälkeen olikin heti riennettävä seuraavaan näytökseen parin korttelin päähän. Vuorossa oli jo ensimmäisessä kappaleessa ylistetty Kalatazovin The Cranes Are Flying. Pienenä miinuspuolena venäjää taitamattomalle havaittiin, että festivaaliväki oli unohtanut tiedottaa rainan olevan tekstitetty norjaksi. Virkamiesruotsin jo vuosia sitten kunnialla suorittanut toimittajanne selvisi koettelemuksesta kuitenkin suhteellisen hyvin, ja suuntasi selvittelemään vain hieman pyörällä olevaa päätään punaviinilasillisen ääreen.

Vikkelästi oli hapan nieltä ja syystäkin, sillä seuraava elokuva kutsui. Vuorossa oli tällä kertaa ainoa journalistinne Fokusissa katsoma -ja samalla eräs festivaalin mieleenpainuneimmista- teos, ruotsalaisen Johan Klingin ohjaama musta komedia: Darling. Suosittelem mitä lämpimimmin kenelle tahansa.

Illan viimeinen elokuva oli siis nähty. Toimittajanne ei kuitenkaan tuntenut väsymystä, vaan suunnisti tarkastamaan paikallisen yöelämän. Pohjoismaiden ehkä paras rock-klubi, Blå Rock Cafe, näytti olevan yhä paikoillaan. Sisään vaan! Meno oli mukavan hiljaista torstai-iltaa muutamaa suomalaista mölisijää lukuunottamatta. Pari Gammel Danska (hinta noin sama kuin pullon kotimaassamme) huiviin ja kävely takaisin mökkikylään. Perillä ei heti päässyt nukkumaan, vaan vielä oli jalovinaan kostutamin kielen käytävä keskustelu päivän

aikana nähdyistä elokuvataiteen merkkipaaluista ja ehkä hieman huteramistakin seipästä.

Perjantai valkeni (itse asiassa ei juuri valjennut, sillä aurinko ei vielä jaksanut nousta vuorten yli) turhan varhain, mutta ei auttanut muuta kuin lähteä kello 11:00 alkavaan ranskalaisen Water Lilies -elokuvan näytökseen, johon oli lippu varattu. Teoksen oli määrä kertoa murrosikäisten kuvioelluntaa harrastavien tyttöjen arjesta kulluvasta ei-niin-platonisesta suhteesta. Mieleetöntä. Raina herätti katsojassaan lähinnä ei-hitto-taas-näitä -tyyppisiä tuntemuksia eikä siis oikein onnistunut liikauttamaan mihinkään suuntaan.

Elokuvan jälkeen oli useampi tunti aikaa ennen seuraavaa, joten välissä ehti hienosti käydä mökillä nielemässä ravintoa, festivaalin kävijän kiinteää polttoainetta. Paluun kaupunkiin piti tapahtua hyvissä ajoin, jotta uusi esityspaikka ehtisi löytyä ennen näytöstä. Hieman ennen kaupunkia toimittajanne kuitenkin havaitsi kauhukseen päivän nestetankkaukseen varatun viskipullon unohtuneen mökkiin. Onneksi ennen elokuvaa ehti sentään vielä särpiä kahvilassa lasin punaviiniä, ja rainan aikana avokätinen ystävä antoi kostuttaa kurkkuaan omalla väkijuomallaan. Elokuva oli ruotsissa kuvattu amerikkalainen b-elokuva Space Invasion of Lapland, jossa nähtiin muun muassa parikymmenmetrin juopunut Tähtien sodan Chewbacca muistuttava hirviö. Kuriositeettina mainittakoon, että kokonaisuudessaan talvella kuvattua elokuvaa on markkinoitu myös nimellä: "Terror in the Midnight Sun". Elokuva olisi luultavasti ollut parempi vielä hieman huonompana.

Tämän jälkeen mikään ei olisi ollut sopivampaa nähtävää, kuin äärimmäisen minimalistinen japanilainen taide-elokuva, joka koostui suurimmalta osin muutaman peräjälkeen leikatun kohtauksen vain hieman varioiduista eritoksista. The Rebirth oli elokuvan

nimi, ja se mainittakoon niin ikään eräänä festivaalin mieleenpainuneimmista elokuvista.

Oli vietetty kaksi tuntia kuivin suin vaikeatajuista taide-elokuvaa katsoen, joten kiire oli kova anniskeluoikeuksien varustettuun Rädstuaan katsomaan hippein huumesekoilukuvausta, The Tripiä. Sielun jano elokuvataiteeseen taisi olla jo lähes näännyttävä, sillä journalistinne pyrki näytökseen noin puoli tuntia etuajassa. "Vielä ehtisi piristävälle Iris Coffeelle" läheiseen kahvilaan, hän ajatteli. Turha toivo. "Ei meillä sellaista ole.", vastasi tarjoilija janoisen yrittäessä tilata nieltävää. Menköön sitten taas se punaviini.

The Trip on siis amerikkalaisen halpisteailija Roger Cormanan 1967 ohjaama ja Jack Nicholsonin käsikirjoittama tarina siitä, mitä päihtyessä saattaa tapahtua. "Hoh-hoi", sanoo toimittajanne. Lyhytelokuvaksi tyypistettynä tämän jonkin sortin "kulttiklassikon" vielä kenties jaksaisi katsoa, mutta nyt oli tyhjennettävä tiskiltä myytyjen viinilasien lisäksi jo toisenkin ystävän pullo sietääkseen sekoilun loppuun saakka.

Kirvoittipa raina kuitenkin melkoiset paikallisessa "junabaarissa" alkaneet ja aamuvarhaiseen saakka mökkikylällä jatkuneet nykyaikaisen elokuvataiteen rappiota ruutineet keskustelut. Heräilevä toimittajanne havaitsi unohtaneensa virittää yöllä herätyskellonsa. Näin ollen päivän ensimmäisen teoksen, Tarkovskin liki ylittämättömän mestariteoksen, The Mirrorin, ohi oli nukuttu mitä tyytyväisimpänä. Tuskaa helpotti hieman tieto siitä, että tämänkin raina oli ainoastaan norjaksi tekstitetty.

Elokuvajuhlien toiseksi viimeisenä elokuvana oli journalistillanne Crossing the Line, dokumentti Pohjois-Koreaan loikanneista amerikkalaisotilaista. Sankarinne lähes myöhästyi näytöksestä nimenomaan festivaalin ääriolosuhteita varten hankittujen uusien kenkien sitten kuitenkin petet-

tyä ja kipeytettyä jalat niin, että tavalinen kävely muistutti erehdyttävästi Mickey Rourken raahustamista elokuvassa Barfly. Dokumentti osoittautui kuitenkin onneksi aivan kelvolliseksi.

Viimeisen elokuvan, Profit Motive and the Whispering Wind, aikana sitten taas narskahti. Kyseessä oli kokeellinen poliittinen dokumentti, joka koostui lähes kokonaan melkein tunnin pituudeltaan amerikkalaisten enemmän ja vähemmän tunnettujen mielettömän punaniskäväkivallan -jos näin voidaan sanoa- uhrien hautakiviä esittelevistä, yleensä liikkumattomista kuvista. Elokuvasa ei ole puhetta tai juuri mitään muunkaanlaista selittelevää elementtiä.

Hienoja ja hieman vähemmän hienoja elokuvia oli nähty, ja niistä tuli tietysti vielä käydä keskustelua. Paikaksi valittiin tällä kertaa aluksi Meijeriet-niminen juottola, jossa tiskijukka soitti useammankin kelvollisen rallin. Matka jatkui edelleen jälleen jo mainittuun Blå Rockiin ja myöhemmin mökkikylään, jossa debatti äityi uskollisella toimittajallenne ehkä jopa liiankin hurjiin sanakäänteisiin. Huominen olisi tuova tullessaan raskaan bussimatkan. Jälleen yksi elokuvataiteen ylistysjuhla oli koettu. Tuli käydä levolle.

Eros de la Gomorra --- Elokuvan ystävä ---

Elokuvajuhlien pääpalkinnon, Auroran sai tänä vuonna ranskalaisen Céline Sciaman Water Lilies. Muita palkittuja olivat The Kautokeino Rebellion (Nils Gaup, Norja 2008), The Secret of Grain (Abdellatif Kechiche, Ranska 2007), Little Moth (Peng Tao, Kiina 2007) ja Kesän lapsi (Iris Olsson, Suomi 2007).

BLANKO_{RY}
35v.

Blanko ry.:n hallitus toimintavuodelle **2008**

varapuheenjohtaja
Anne Vehkomäki
Anneve

ulkoministeri
Juhana Virtanen
hulu

KoPo-vastaava
Ville Kiviniemi
mrcap

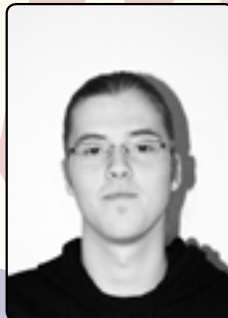
puheenjohtaja
Atte Aunola
Morrissey

rahastonhoitaja
Minna Pulkkinen
leea

tiedottaja
Tuomas Aarni
aarni-

jäsenvastaava
Timo Puikko
Tice

sihteeri
Hanna-Mari Saxman
hms

suunnittelija
Ville Kytöläinen
Dahis

fuksivastaava
Saana Orjala
naanatin